Результати наших досліджень узгоджуються з даними науковців, в яких висувається думка про необхідність активної протидії забрудненню зовнішнього середовища солями металів та розробки методів ранньої діагностики структурних змін та функціональної спроможності нирок.

Галиш І.В.

ХРОНІЧНА ІНТОКСИКАЦІЯ ХЛОРИДОМ СВИНЦЮ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА СТРУКТУРНУ ПЕРЕБУДОВУ СЕЛЕЗІНКИ

Кафедра гістології, цитології та ембріології
Буковинський державний медичний університет

Солі ряду металів широко застосовується у різних галузях, а вимоги щодо повного виключення зі сфери діяльності людини поки що вважається передчасним. У більшості країн світу здійснюються заходи, направлені на зменшення використанняцих солей, зокрема свинцю. Ведеться пошук альтернативних рішень, які могли б витіснити його з обігу. Ряд органів, органи імунної системи не є виключенням, дуже чутливі до дії різноманітних факторів зовнішнього та внутрішнього середовища. Тому метою дослідження було вивчення структурної організації селезінки, за умов хронічної експозиції хлоридом свинцю.

Комплексом морфологічних і морфометричних методів вивчено структурну організацію селезінки 40 статевозрілих самців білих щурів, масою 0,15 – 0,2 кг, які утримувалися в умовах віварію та були розділені на 2 групи по 12 особин. І група – контрольна, ІІ група – дослідна, в якій тваринам впродовж 30 діб вводили внутрішньо-шлунково на 1% крохмальній суспензії свинцю хлорид 50мг/кг.

За умов хронічної експозиції хлоридом свинцю абсолютна маса селезінки достовірно зменшувалася (801,2±12,1 мг). На світлооптичному рівні звертало на себе увагу те, що відносна площа білої пульпи достовірно зменшилася до 15,0±0,9%, а червоної пульпи та строми практично не змінилася – 75,9±4,7% та 9,1±0,8% відповідно. Співвідношення між білою та червоною пульпою зменшилося до 0,2. У лімфоїдних вузликах відзначалося зменшення щільності розташування лімфоїдних елементів до 18437,2 клітин/мм кв. У маргінальній зоні відзначалося помірне збільшення щільності розташування лімфоїдних елементів, достовірне підвищення оптичної щільності усіх клітин. За умов експерименту в усіх морфофункціональних компартментах селезінки як лімфоцити, так і ретикулоепітеліальні клітини білої пульпи характеризувалася порушенням цілісності мембран, фрагментацією цитоплазми. У цитоплазмі лімфоцитів виявлялися зруйновані мітохондрії, а в ядрах кількість гетерохроматину, як правило, переважала над вмістом еухроматину. Синуси червоної пульпи мали вигляд широких тонкостінних судин неправильної форми, вистелених ендотеліальними клітинами веретеноподібної форми з вузькими щілинами між ними. Виявлялося помітне розпушення трабекул.

Таким чином, за умов хронічної експозиції дистрофічно-деструктивні зміни в органах імунного захисту кількісно збільшується, що призводять до прогресування функціональних порушень. Знижується активність реакцій неспецифічного та специфічного імунітету.

Макарчук І.С.

СУЧАСНИЙ СТАН ВИВЧЕННЯ МОРФОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НИЖНЬОЇ ЩЕЛЕПИ В ОСІБ ІЗ БІКОРТИКАЛЬНОЮ ІМПЛАНТАЦІЄЮ

Кафедра гістології, цитології та ембріології
Буковинський державний медичний університет

Зростання частоти природжених та набутих вад зубо-щелепної системи людини і, зокрема нижньої щелепи, потребує подальших комплексних досліджень її морфогенезу та вікових змін (Bertl K. et al., 2015). Існує брак комплексних досліджень анатомічної статево-вікової мінливості нижньої щелепи в динаміці постнатального онтогенезу людини, не з’ясована конституційна морфологія зубо-щелепної системи людей зрілого та літнього віку